

# Odluka o izmjenama i dopunama Ustava Federacije Bosne i Hercegovine

**Koristeći se** ovlaštenjima koja su visokom predstavniku data u članu V Aneksa 10 (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji za tumačenje gore navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem visoki predstavnik “pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

**Pozivajući se** na stav XI.2 Zaključaka sa Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u vezi sa tumačenjem Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim “donošenjem obavezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno”, o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI.2) “mjere kojima se obezbjeđuje implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

**Vodeći računa o** stavu I.2. Zaključaka donesenih na navedenoj konferenciji u Bonu koji potvrđuje «da je nepristrasno i nezavisno pravosuđe» od «suštinskog značaja za vladavinu prava i pomirenje u Bosni i Hercegovini»;

**Konstatirajući** Aneks Deklaracije Vijeća za implementaciju mira od 16. decembra 1998. godine, u kojem je Upravni odbor pozvao

na «usvajanje zakona, do 30. juna 1999. godine, kojim bi se uspostavilo nezavisno i nepristrasno sudstvo, sa akcentom na sudskim imenovanjima i imenovanjima za tužioca, primjerenim platama i objektivnim standardima za imenovanje sudija i tužioca, koji će biti u skladu sa istim koji se primjenjuju u evropskoj demokratskoj praksi, te promociji multietničkog sudstva širom BiH;»

**Priznajući** da je u Federaciji BiH navedeni zakon proglasio visoki predstavnik 17. maja 2000. godine, a kasnije ga usvojio Parlament Federacije BiH, te je objavljen u «Službenim novinama Federacije BiH», br. 20/01;

**Cijeneći** činjenicu da, kada je Nezavisna pravosudna komisija počela s radom u proljeće 2001. godine, finansijska situacija u pravosuđu je bila izrazito loša i Nezavisna pravosudna komisija je, u tijesnoj saradnji sa entitetskim ministarstvima pravde i entitetskim parlamentima, ostvarila značajno smanjenje godišnjih troškova sudstva i tužilaštva objedinivši tužilačke funkcije, smanjivši broj prvostepenih sudova te broj sudija i pomoćnog osoblja u pravosuđu;

**Shvatajući** da je finansijska situacija u sudstvu i tužilaštvu na svim nivoima u Bosni i Hercegovini i dalje izrazito loša i da se za godišnje izdatke za plate i druge naknade sudijama i tužiocima izdvaja očito neproporcionalan dio ukupnih budžeta;

**Shvatajući takođe** da je sadašnja situacija neodrživa i da bi mogla dovesti do kolapsa pravosuđa u Bosni i Hercegovini;

**Vodeći računa** o tome da su sudovi i tužilaštva stvorili značajan dug zbog nedostatka sredstava da se izdaci za operativne troškove i plate podmiruju na vrijeme, da je ukupan dug krajem 2004. godine iznosio 16 miliona KM i da su mnogim sudovima osnovne usluge – kao što su pošta i telefon – obustavljene, pa zato ne mogu da rade i pružaju usluge koje od njih zahtijevaju građani Bosne i Hercegovine;

**Upoznat** sa činjenicom da su sudijama i tužiocima u Bosni i

Hercegovini – zahvaljujući mehanizmima propisanim u sadašnjim zakonima – već ionako visoke plate povećane za približno 40% od prvobitnog povećanja iz 2000. godine do decembra 2004. god. kada su zamrznute, dok je u isto vrijeme inflacija u Bosni i Hercegovini bila minimalna;

**Konstatirajući** komunique Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira od 3. decembra 2004. godine u kojem je Upravni odbor istakao da «efikasno provođenje pravde, ključni element poslijeratnog oporavka BiH, ovisi o pravilnom funkcioniranju i odgovarajućoj nagrađenosti pravosudnih tijela» i u kojem je dao svoju punu podršku stavu da je «hitno potrebno izvršiti reviziju plata u sudstvu da bi se osigurala odgovarajuća raspodjela sredstava koja će omogućiti efikasan rad pravosudnog sistema»;

**Konstatirajući takođe** da je visoki predstavnik, da izbjegne dalje pogoršavanje situacije, svojom odlukom 13. decembra 2004. godine zamrznuo plate u pravosuđu i da je osnovana radna grupa, sastavljena od predstavnika ministarstava pravde na nivou entiteta i Bosne i Hercegovine, Pravosudne komisije Brčko Distrikta, Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine, kao i udruženja sudija i tužilaca iz oba entiteta, sa zadatkom da izvrši reviziju plata u pravosuđu i priremi nove zakone;

**Pozdravljajući** preporuke radne grupe da plate sudijama i tužiocima treba da budu usklađene između entiteta, da naknade koje su ukinuli entitetski parlamenti 2003. godine ne treba uvoditi, da plate sudijama i tužiocima treba umjereno smanjiti, da sadašnje plate treba i dalje da budu zamrznute dok prosječna plata u Bosni i Hercegovini ne dostigne određeni nivo, da, kada plate ponovo počnu da rastu, da rastu u istom postotku kao i prosječna plata u Bosni i Hercegovini, čime se ostvaruje fiksni omjer između prosječne plate u Bosni i Hercegovini i plata u pravosuđu, kao i stalna usklađenost među entitetima;

**Pozdravljajući** činjenicu da je Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine na sjednici održanoj 23. avgusta 2005. godine podržalo preporuke radne grupe;

**Pozivajući se** na komunique Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira od 24. juna 2005. godina u kojem je Odbor izrazio da je i dalje zabrinut «zbog izazova fiskalne održivosti sa kojim se suočavaju vlasti u Bosni i Hercegovini, posebno na entitetskom nivou»;

**Shvatajući** da je realizacija preporuka radne grupe od ključnog značaja za funkcioniranje pravosudnog sistema u Bosni i Hercegovini i da je u tom pogledu neophodno da se počnu ostvarivati od početka naredne budžetske godine koja počinje 1. januara 2006. godine;

**Shvatajući** da bi smanjenje plata i drugih naknada u sudstvu i tužilaštvu, koje je posebno relevantno, pravično i potrebno, bilo nemoguće bez izmjene i dopune Ustava Federacije Bosne i Hercegovine;

**Uzevši u obzir i razmotrivši** sva ova pitanja, visoki predstavnik donosi sljedeću:

## **ODLUKU**

### **o izmjenama i dopunama Ustava Federacije Bosne i Hercegovine**

Amandman utvrđen ovom Odlukom čini njen sastavni dio. Navedeni amandman stupa na snagu 31. decembra 2005. godine, osim ako ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom tekstu, istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta prije 30. decembra 2005. godine. Ako Parlament Federacije Bosne i Hercegovine amandman usvoji u drugačijem tekstu, sa izmjenama i dopunama ili uz dodatne uslove, on neće stupiti na snagu.

U slučaju da amandman koji čini sastavni dio ove Odluke stupi

na snagu u skladu sa odredbama ove Odluke, stupiće na snagu na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlament Federacije Republike Srpske ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna ili dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u «Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine».

*Sarajevo, 9. decembra 2005.*

*Paddy Ashdown  
Visoki predstavnik*

---

## **AMANDMAN NA USTAV FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE**

### **AMANDMAN CVI**

Iza člana IX.11.e, dodaje se novi član IX.11.f, koji glasi:

#### **«Član 11.f**

(1) Kao izuzetak od načela iz stava 1. člana IV.C.7, stava 3. člana V.4.11 i stava 4. člana VI.7 ovog Ustava, plata i/ili druge naknade sudiji mogu biti umanjeni zakonom donesenim do 10. januara 2006. godine.

(2) Umanjenje iz stava 1. ovog člana može se izvršiti samo jednom.

(3) Stavovi 1. i 2. ovog člana ne mogu se tumačiti tako da je na bilo koji način ili u bilo kojem obliku, direktno ili indirektno, dozvoljeno neko drugo umanjenje plate i/ili drugih naknada sudiji zaštićenih stavom 1. člana IV.C.7, stavom 3.

člana V.4.11 i stavom 4. člana VI.7 ovog Ustava.»